

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

6. Notitia de servo quem colonus comparat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

& illo, adrhamivit ut in crastinum die illo ibidem præsentare deberent. quod ita & fecerunt. Et ipsi homines sic testimoniauerunt, quod per lege servus sancti illius aderat debitus, & quomodo hoc testimoniaverunt... super altario sancti illius, in illa capella, quam in curte fisci, ubi reliqua sacramenta soluta sunt, jurati dixerunt. Denuo ipsis servos fuit interrogatum si ipsa causa recognoscet, si sic erat veritas. Sed ipse servus in omnibus hanc causam recognovit, & ad servitium sibi reveritus fuit, & ipse Abba per judicium ad ipsas personas, per iussionem illius Comite, de manu illi. Vicario exceptum, ibidem pro servo sancti illius evindicabat. His præsentibus.

Iudicium evindicatum de colono.

IV. Cūm reseedisset venerabilis ille Abba & inlustre vir ille in villa illa in pago illo, ubi ille Comes esse videtur, per iussionem Domino & gloriofo illo Rege, ad universorum causas audiendum vel recta judicia in Dei nomine terminandum, ibi que veniens ille advocatus monasterij illius vel illius Abbatis homine aliquo nomine illo interpellabat, repetebat ei, dum diceret eō quod legitimo colonio partibus monasterij sancti illius vel illius Abbatis ad villa illa de parte genetricie sua redebet, & negligens & jetivus exinde aderet. Sed ipse homo de præsenti adstabat, & ipsam causam nullatenus potuit denegare, & ad ipsum colonio se recognovit, & per manus ipsum hominem ipsum Abbatis reddidit. Proinde taliter ab ipsis Missis dominicis, vel illo Comite, seu & ab ipsis Rachimburgiis, ipsis advocate in causa sancti illius vel ipsis Abbatis proximitatis studium fuit judicatum ut dum ipsa causa taliter fuit inventa & legibus definita, ut tale iudicio evindicato exinde accipere deberet, quod ita & fecit, ut omni tempore ad ipsum colonio sancti illius ad villa illa illum habeat evindicatum vel elidiatum, & sit in postmodum inter eos ex hac re sublata causatio. Datum in mensilio, in anno illo.

Notitia de colono evindicata.

V. Veniens homo aliquis nomine ille advocatus sancti illius, de monasterio sancti illius, vel illius Abbatis de ipso monasterio, die illo, in mallo publico, ante inlustre illo viro illo Comite, vel ante plurimis personis qui ibidem aderant ad universorum causas audiendum vel recta judicia in Dei nomine terminandum, qui

Tom. II.

subter firmaverunt, femina aliqua nomine illa ibidem interpellabat, repetebat ei dum diceret eō quod avus suus nomine ille quondam, vel genitor suus ille quondam, coloni sancti illius de villa illa fuissent, & ipsa femina colona esse debebat, & ipso colonio malo ordine de ipsa causa Dei effugeret. Sic ipsa femina in præsente adstittit, & ab ipsis personis ei interrogatum fuit si ipsa causa esset veritas, an non. Sed ipsa . . . in omnibus fortiter denegavit, & taliter dixit, quod avus suus ille quondam, nec genitor suus ille quondam, coloni sancti illius de villa illa nunquam fuissent, nec ipsa colonio de capitulo ad ipsa causa Dei sancti illius nunquam re-debebat, sed de patre & de matre bene ingenua nata vel procreata fuisset. Sic ab ipsis personis taliter ei fuit judicatum, ut apud duodecim homines parentes suos, oculo de patre, & quatuor de matre, si præmortui non sunt, & si præmortui sunt, apud duodecim homines bene frances Salicos, in ipso mallo super altario sancti illius, in proximo mallo quem ipse Comes ibidem tenebit, hoc conjurare debeat quod avus suus ille quondam, nec genitor suus ille quondam, coloni sancti illius de monasterio illo de villa illa nunquam fuissent, nec ipsa colonio de capitulo suum ad ipsa causa Dei non redebeat. Et si hoc in eo placito, sicut superius insertum est, conjurare potuerit, de hac causa duxta & secura residet. Sin autem non potuerit, ad ipsa causa Dei se recognoscere faciat. Datum ibi.

Notitia de servo quem colonus comparav.

VI. Notitia qualiter vel quibus præsentibus veniens magnificus vir ille die illa in illa civitate in mallo publico ante inlustre viro illo Comite & ante apostolico viro illo, vel præsentibus quampluribus viris venerabilibus Rachimburgis qui ibidem ad universorum causas audiendum vel recta in Dei nomine judicia terminandum residebant vel adstabant, quorum nomina subter tenentur adnexa, homine aliquo nomine illo interpellabat, dixit eō quod servus ad colono suo nomine illo de capitulo suum aderat, & venditionem habebat quomodo ipse colonus ipsum comparaverat, & ipsam venditionem ibidem ostendebat ad relegendum. Relecta epistola, sic ipsi viri ipsum interrogaverunt, si aliquid contra ipsa charta dicere volebat, vel si eam agnoscebat, an non. Sed ipse servus ipsa charta vera & legitima recognovit. Sic ipsi viri tale decreverunt iudi-

E e ij

Appendix

cio, ut ipse ille ipsum ad servitium recipere deberet, quod ita & fecit, & per manu illius Vicarij per iussionem inlustre viro illo Comite & per judicium ad ipsas personas praesentaliter recepit. His praentibus. Datum ibi, sub die illo.

Notitia de terra evindicata.

VII. Notitia qualiter vel quibus praestibus veniens venerabilis vir ille Abbas de monasterio illo, die illo, in illo loco, ante inlustribus viris magnificis illis & illis Missis Domino & glorioissimo illo Rege, vel aliis quampluris qui subter firmaverunt, quorum nomina subter tenentur inserta, homine aliquo nomine illo interpellabat, reperebat ei, eò quòd illa terra quam apud hominem illo concambiavit, qui est in pago illo, in grafia illa, in loco qui vocatur ille, post se malo ordine retineret injuste. & ipse homo in praesente adstebat, & hanc causam nullatenus potuit denegare, nec tradere rationes per quas ipsam terram habere debeat. Sic ipsi homini fuit judicatum, ut ipsam terram ante ipsos Missos dominicos secundum suam legem ipsi venerabili viro illo Abbatu reddere vel revellire deberet. quod ita in praesente & fecit. Propterea jubemus ut dum hanc causam sic aciam vel perpetratam esse cognovimus, ut ipsa terra ipse Abbas habeat evindicata atque elidiata, sit postmodum ex hac re omnię tempore sublata cauatio. Datum ibi sub die illo, anno illo, regnante Domino nostro illo glorioissimo Rege.

Ingenitas.

VIII. Quoniam sanctissimi Hludouici Imperatoris pietas, quam habet in Deum, ea querere & indagare non cessat quae Domini potissimum congruant voluntati, quibus quoque religionis honor & devotionis magis ac magis de die in dies crescat atque proficiat, & ea quae ad divinum cultum & officium sanctorum pertinent, decoris & honestatis amplius in diebus ejus quam prius habuerint accipiant, & cunctis in futurum temporibus quae secundum Deum ab eodem inventa procurataque sunt proficiant, & perenni stabilitate a successoribus ejus & fidelibus sancte Dei Ecclesie inviolabilitate in perpetuum conserventur, memor semper quod dicitur, *Misericordia & veritas custodiunt Regem, & iustitia firmatur thronus ejus,* adeo ut verissime & propemodum specialiter de eo dictum videatur, *Beata terra cuius Rex sapiens est;* cui etiam illud non

Prov. 10.

Eccles. 10.
Sap. 6.

440

inconvenienter potest aptari quod Dominus de David perhibuit dicens: *Inveni Ag. 1.* *David secundum cor meum, qui facias omnes voluntates meas.* Hujusmodi itaque studii Rex iste sapiens & beatus indefinenter intentus, & Domini semper adhærens voluntati, cupiens, ut præmissum est, divinum officium modis omnibus honestare, & eos qui Domino Deo sacrificium super altare sanctum offerre debent, & corpus & sanguinem dominicum precum mediatione consecrare, honori habere, & ampliore gratia circumdare, statuit ut Epis. *Capitale copi & Abbates & quicunque ecclesiastis an. 816.c.6.* possessionibus jure prelati sunt, si aliquos ex familia ad presbyteratus ordinem promovere velint, prius eos, permisso iplius, libertate donent, & sic tandem ad sacerdotij gradum dignissimè subvehant. Igitur ego ille minimus servorum Dei famulus Ecclesie Senonicae Archiepiscopus tanta serenissimi Hludouici Augusti auctoritate, quae Senonis in arcibo Ecclesie episcopij servatur, fultus per hunc libellum munificationis te fratrem nostrum, quem servilis conditio haec tenus addictum tenuit inter hujus Ecclesiae familiam, quia fratribus testimonio, inter quos enutritus es, dignus ad sacerdotalem honorem sufficiendum praedicaris, censeo te atque statuo ante facri altaris cornu in prospectu sacerdotum & cleri & populi adstantis a praesenti die & deinceps ab omni jugo servitutis humanae absolutum fore civitatem Romanum appellari, ita ut nulli hominum pro servi conditione quicquam debeat servitij nec obsequij neque etiam libertinitatis munus impendere, non mihi, nec successoribus, aut actoribus, quicunque præfuerint huic Ecclesie, non judicaria prædictis potestate; sed soli Deo licentiam & facultatem habeas liberè famulandi, diisque tuos vitamque ipsi dicandi; ut in ipsis Ecclesie proficias ad honorem & profectum plebis pretioso sanguine Christi redempti; quatenus hanc pro modulo tuo monitis instruas, orationibus juves, exemplis informes, corporis & sanguinis dominici consecratione, propter cuius honorem hanc consecutus es dignitatem, proficias; ut sicut ab humana servitute liberatus per hanc munificationem esse cognoveris, ita per divinam doceas diabolice dominationis jugum evadere plebem quæ tibi a proprio Pontifice fuerit commissa. His quoque subiecte placuit, canoniciis admoniti constitutionibus, ut si qua dein-